

UN-REDD

I. Faktadel

FNS PROGRAM FOR REDUSERTE UTSLIPP FRA AVSKOGING OG SKOGFORRINGELSE I UTVIKLINGSLAND NORGE OG UN-REDD PROGRAMME

Type org.: Frivillig finansiert program. Et samarbeid mellom FAO, UNEP og UNDP.

Hovedkvarter: Genève (International Environment House).

Leder: Yemi Katerere, leder for UN-REDD Programme sitt sekretariat i Genève

Internettadresse: www.un-redd.org

Styremøter: 9.-10. mars, 2009
14.-16. juni 2009

Totale ressurser: NOK 347,62 mill for fase I av programmet. Ytterligere ressurser vil avhenge av fremdrift i programmet og utfallet av de pågående klimaforhandlingsprosessene.

Norge i styret: Norge er representert i styret, som eneste givernasjon. Fremtidig representasjon er ikke avgjort.

Norske ansatte: 0

Ansvarlig departement: Miljøverndepartementet (Regjeringens klima- og skogprosjekt) og Utenriksdepartementet (Miljøseksjonen og FN-seksjonen)

Norges totale bidrag (2008 og 2009): NOK 347,62 mill. Norge er pr. august 2009 eneste giver til programmet, men det arbeides aktivt for å få inn andre givere.

Opprettet med norske midler i 2008. Det norske bidraget er et ledd i den norske klima- og skogsatsningen.

1 USD: 6,685 NOK. Alle tall fra 2008

Design og produksjon: Dugg Design as / www.duggdesign.no Trykk: Arkon kopi og digitaltrykk

Utenriksdepartementet
Besøksadresse:
7. juni-plassen/ Victoria Terrasse, Oslo

Postadresse:
Postboks 8114 Dep.
N-0032 OSLO

Ved spørsmål, kontakt FN-seksjonen på e-postadresse: fnsek@mfa.no
Profilarkene er også tilgjengelige på:
www.regjeringen.no/nb/dep/ud/tema/FN/Faktaark <<http://www.regjeringen.no/nb/dep/ud/tema/FN/Faktaark>>

UTENRIKSDEPARTEMENTET

Mandat og virkeområder

FNs REDD-program (UN-REDD Programme) er et banebrytende samarbeid mellom FNs utviklingsprogram (UNDP), miljøprogram (UNEP), og mat- og landbruksorganisasjon (FAO). Hensikten med programmet er å ta i bruk disse FN-organisasjonenes ekspertise på en helhetlig og koordinert måte i det internasjonale arbeidet for å redusere de klimagass-

utslippene som følger av avskogingen og skogforringelsen i utviklingsland. Som kanal for finansiering av innsatsen, er det etablert et United Nations Multi-Donor Trust Fund (UN MDTF). De tre FN-organisasjonene bidrar med sin ekspertise til programmets arbeid i forhold til sine respektive komparative fortrinn.

UTENRIKSDEPARTEMENTET

Programmet arbeider tett med ni pilotland i tre regioner: I Afrika med Zambia, Tanzania og Den demokratiske republikken Kongo, i Latin-Amerika med Paraguay, Panama og Bolivia, og i Asia med Papua Ny Guinea, Indonesia og Vietnam.

FNs REDD-program har et bredt nettverk av samarbeidspartnere i tillegg til det norske Klima- og skoginitiativet: UNFCCC sekretariatet, Verdensbankens Forest Carbon Partnership Facility (FCPF) og Forest Investment Program (FIP), og Australias International Forest Carbon Initiative.

Hovedmål ihht strategisk plan og viktige prioriteringer for programmet:

FNs REDD-program skal bistå utviklingsland i å utvikle nasjonale strategier for å redusere avskoging og skogforringelse, slik at landene kan delta i et fremtidig regime der reduserte utslipp fra skogsektoren kompenseres under den

internasjonale klimaavtalen. Et nytt, internasjonalt klimaregime vil tidligst kunne tre i kraft fra 2013. Programmet støtter også den internasjonale utviklingen av en standardisert tilnærming til REDD.

Første fase for FNs REDD-programmer et «UN-REDD quick-starts program», som sikter mot å utvikle kompetanse og forankre nasjonale strategier for hvordan skogtapet skal reduseres i hvert enkelt land. Dette innebærer også å etablere systemer for overvåkning, analyse og verifisering av skog og karboninnholdet i skog samt generell administrativ kapasitetsbygging i pilotlandene. I tillegg til samarbeidet med pilotlandene om de nasjonale handlings- og overvåkningsplanene, arbeider programmet for å påvirke den internasjonale dialogen og bidra til kunnskapsutviklingen om REDD, samt gi innspill som kan bidra til å vise verdenssamfunnet at REDD er mulig. Dette er i tråd med Norges ønske om å oppnå resultater som kan benyttes på en positiv måte i forbindelse med klimaforhandlingene i desember 2009 (COP 15) og den påfølgende prosessen.

II. Vurderingsdel

Hovedlinjene i norsk politikk overfor programmet, inkludert norske initiativ i året som gikk

Det har vært en hovedprioritet for klima- og skogprosjektet å sette opp en helhetlig og godt koordinert internasjonal støttearkitektur for utviklingslandenes innsats for å beskytte sine skoger. En slik stødig arkitektur er viktig både for raskest mulig å få reelle utslippsreduksjoner, for å skape bredest mulig oppslutning om en skogmekanisme under UNFCCC (Klimakonvensjonen), og for å bidra til utvikling av rammebetingelser som kan sette landene raskt i stand til å dra nytte av en slik mekanisme. For raskt å komme i gang med UN-REDD Programme sin innsats besluttet derfor Norge å fullfinansiere første fase av dette programmet med omkring 347 millioner NOK (52 millioner USD).

I de internasjonale klimaforhandlingene fremmer Norge en faseinndelt modell for å bygge opp et velfungerende, resultatbasert system for å kompensere utviklingsland økonomisk for reduksjoner i klimagassutslipp fra avskoging og skogforringelse. FNs arbeid med å støtte pilotlandene i utformingen av nasjonale strategier for å redusere skogtapet, er i overensstemmelse med denne modellen.

FN-organisasjonene deler også Norges syn på behovet for å koordinere det internasjonale arbeidet med REDD. Et godt samarbeid både internt mellom FN-organisasjonene og mellom disse og Verdensbankens REDD-initiativ – Forest Carbon Partnership Facility (FCPF) og Forest Investment Programme (FIP) – er etablert. FNs REDD-program har blant annet invitert Verdensbanken til å sitte i sitt styre, og koordinerer sitt arbeid mot banken på landnivå.

Programmets effektivitet

De strategiske avgjørelsene i FNs REDD-program tas av et styre (Policy Board). Styremøtene har så langt vært tidsmessig koordinert med tilsvarende møter i FCPF. Styret har en svært god representasjon av sivilt samfunn og urfolksgrupper fra hver region (Afrika, Latin-Amerika og Asia), i tillegg til representanter fra mottaker- og giverland.

Sekretariatet i Genève ble åpnet sommeren 2009. Hver av de tre FN-organisasjonene er representert i sekretariatet, som styres av en sekretariatsleder. Det forventes at sekretariatet, med en håndfull ansatte, vil øke programmets effektivitet betraktelig.

Programmets relevans for resultater på landnivå

Hittil har fem land – Tanzania, Vietnam, Indonesia, DRC og PNG – mottatt finansiell støtte på mellom 1,9 og 5,6 mill USD for å begynne arbeidet med å utvikle nasjonale planer for å redusere utslipp av klimagasser fra avskoging og skogforringelse. Disse planene tar form av «National Joint Programmes» (NJP) - en arbeidsplan eller REDD-strategi som rommer et sett med aktiviteter med et tilhørende budsjett, og som involverer minst to av FN-organisasjonene og nasjonalt ansvarlige institusjoner, samt representanter for det sivile samfunn. I arbeidsplanen klarlegges roller og ansvarsområder i forbindelse med aktivitetene.

FNs REDD-program kan bistå landets myndigheter ved for eksempel å støtte utvikling av metoder og hjelpemidler for å måle og overvåke klimagassutslippene fra skogsektoren, legge til rette for en bred involvering av nasjonale aktører og formidle økonomisk og faglig bistand. I pilotlandene er FNs stedlige representant ansvarlig koordinator for innsatsen. Under utarbeidelsen av REDD-strategiene, organiseres det «joint missions» – felles rekognoseringsreiser – der møter finner sted mellom de ulike aktørene, dvs. representanter for myndighetene, sivilsamfunnet og FN-organisasjonene, samt Verdensbanken i land som også er FCPF-land.

REDD-strategiene søker å koordinere tiltak for REDD med allerede eksisterende regelverk som berører avskogingsproblematikken.

Nasjonalt eierskap til REDD-prosessen og giverkoordinering er uttalte forutsetninger i UN-REDD Programme, blant annet i medhold av Paris- og Accra erklæringene. Utbetalingen av midler reguleres av Harmonized Approach to Cash Transfers (HACT), en modell utarbeidet av FNs Development Group.

Utviklingstrender

Siden programmet er nytt, og REDD som tematisk arena også globalt er i en tidlig utviklingsfase, må det påregnes noe tid før UN-REDD Programme finner sin klare rolle som REDD-aktør. På viktige områder innen arbeidet med å redusere skogtapet, som måling og overvåkning, styresett samt urfolks og skogavhengige gruppers deltakelse, har de tre FN-organisasjonene svært viktig kompetanse.

Et hovedelement for FNs REDD-programs arbeid i 2010 vil være oppstarten av et målings-, analyse-, rapporterings- og verifikasjonsprogram (MARV). Programmet er ment å skulle utvikle kapasitet internasjonalt, men først og fremst på landnivå, for å sikre reelle, målbare og verifiserbare reduksjoner i klimagassutslipp fra skog i 20 utviklingsland. I tillegg kommer iverksetting av brede nasjonale strategier for reduserte utslipp fra avskoging i 2-3 pilotland. Dette kan omfatte nærmere analyse av drivkrefter bak avskoging, gjennomgang av styresett, eiendomsforhold og bruksrettigheter til skog, styrket skogforvaltning, håndhevelse av lovverk, involvering av urfolk og lokalsamfunn, og utvikling av systemer for utbyttefordeling og kompensasjon for økosystemtjenester.

Hovedutfordringene for FNs REDD-program fremover er knyttet til å skape bredere og bedre kjennskap til UN-REDD Programme og programmets arbeid på den internasjonale arenaen, samt bidra til å involvere flere giverland i programmet. Foreløpig er det kun overført midler til pilotfasen. Nye og økte midler vil vurderes i forhold til framdrift i pilotfasen og utfallet av statspartsmøtet i København i desember 2009 (COP15), samt responsen fra andre giverland.